

Amb l'aigua al coll

La història. Fuerteventura, Canàries, 2014. Álvaro, jove empresari madrileny, viatja a la costa Barlovento-Cofete per a practicar surf, una greu caiguda al mar li fractura la pelvis i al llarg de 48 hores lluitarà per sobreviure. **Les formes.** Les pel·lícules de supervivència a la muntanya, al mar o dessota terra, són un subgènere fílmic que combina dosis inestables de thriller, intriga, melodrama i romanç sentimental. És la fórmula gairebé perfecta que aiguabarreja el madrileny Hugo Stiven (1978) per relatar l'odissea marítima viscuda per Álvaro Vizcaino Albertos. Un tros de vida de pel·lícula. Com si gui que l'aventura solitària no donava per a just un curtmetratge, Stiven i el seu coguionista Santiago Lallana s'empesquen una subtrama melodramàtica amb passejades damunt la blanca sorra de l'Álvaro i l'Ona, els dos amants enamorats amb fòrceps. Resulta impossible no pensar amb films com '127 horas', o 'Buried', o 'Cuando todo està perdido'. La innocència fílmica és com la virginitat entre els i les adolescents. Aleshores, l'esforçat guaperes Alain Hernández que exhibeix bíceps i quàdriceps de gimnàs urbà, vindria a ser la

simbiosi plusquamperfecta dels James Franco, Ryan Reynolds i Robert Redford. Per aquest ordre. Toca enunciar que 'Solo' arrenca amb solidesa etèria, amb 'travellings' aeris que focalitzen la potència paisatgística d'una Fuerteventura de postal turística. Al capdavant, entre uns capvespres tardorals i unes immersions matineres, 'Solo' no pot evitar la fotogènia d'un publireportatge su-

fragat pel Cabildo Insular de Fuerteventura. Posats a filar prim, Hugo Stiven usa i abusa dels punts de vista zenitals, és a dir, dels súper drons majestàtics per sobredimensionar la solitud compartida d'un personatge a la deriva. Tan melodramàtic com fraudulent. A banda d'aquestes evidents trapes fulletonesques,

l'Alain Hernández i l'Áura Garrido no escatimen recursos per a engrascar el personal que passa per taquilla.

El fons. Per a sobreviure convé disposar d'un tou coixí sentimental.

La imatge. Álvaro lliscant amunt i avall en la sorra del penya-segat.

La frase. '¿Libertad o amor?' que etziba la companya d'Álvaro. Tan fàcil, tan difícil.

La recomanació. Ideal per oxigenar les històries amb l'aigua al coll.

Solo

Direcció i guió:

Hugo Stiven.

Música: Sergio

Jiménez Lacina.

Intèrprets: Alain

Hernández,

Áura Garrido,

Ben Temple,

Leticia Etala.

Espanya, 2018.

92'. JCA Alpicat.